

Gøtur og villeiðing fyrri at fáa loysing!

Uttan inntøkur kunnu eingi gagnsmál fyrri fólkið verða loyst.

Hetta skilja allir skilamenn, uttan tjóðveldismenn.

Men munu teir nú ikki eisini skilja tað?

Men hví skriva teir og tala teir tá, sum teir ikki skilja hesa einfaldu figgarreglu, at einki fæst fyrri einki. Peningaligir fyrimunir krevja pening.

Tjóðveldismenn eru demagogar. Tað vil siga, at teir við vilja lera móti betri vitandi fyrri at villeiða.

Men hetta er jú ómoralskt, og sigur tað ikki frá einari ringari muru?

Jú. Men tjóðveldismenn siga sum jesuittarnir eru lagdir undir at hava sagt og lært, at »hen sigten helliger midlerne«.

Og »hensigten« hjá tjóðveldismönnum er fyrri ein og hvønn pris at fáa loysing.

Fyrri at náa og fáa ein »stemning« fyrri loysing prædika teir hat til alt danskt, hat uttan mun til, um danir hava uppi-borið hetta hat.

Og tjóðveldismenn vita, at hann meinigi maðurin ikki vil hava loysing, um hann verður greiðir yvir treytirnar fyrri loysing, nevnliga tær, sum Sverri Paturssonur, loysingarmaðurin mikli, viðgekk, at loysingin vil kosta tað, at Foroya fólk vil koma at rinda í minsta lagi tvífalt so stóran skatt sum nú og bera við sær, at vit máttu vera fús at nokta okkum í stórum av tí, sum vit nú fáa.

Hetta vitali tjóðveldismennin!

Og teir gera so stutt av og uttan at blunka leggja teir út við eini agitation, sum skal trýsta inn í fólk, at tað ber til at taka loysing samstundis, sum teir geva fólkinum nógv meiri av øllum uttan at okja um skatt og toll, tvorturimóti — teir lova fólki minni skatt og minni toll.

»Sigði hetta hundrað ferðir, tusund ferðir, sigði hetta so ofta, ið tit orka og sigði tað so leiðis sum, at tit trúgva tí sjálvi! Hetta lærir nazisman. Hetta lærir kommunistan! Og væl bar til hjá nazismuni og kommunistuni at fáa fólkið at taka við falskeru!« er stríðs-bøð tjóðveldisins.

Sjálvandi verða tjóðveldismenn spurdir, hvussu teir ætla, at vit skulu gjalda alt tað, ið teir lova, um fólkið vit fylgja teimum út í loysingina.

Teir snúðugu og meira durkdrivnu tuga ella svara burturvið við at fara at tala um okkurt annað.

Tó hendir tað seg, at onkur trúskyldug sál roynir at svara við einum svari, sum hann royn

ir at fáa logiskt, men tað mis-eydnast. Sum t. d. Jóhan Simonsen loytingssmaður, sum ikki tá var vorðin tann harði demagogurin.

Hann sigur: »Jú, vit vilja rinda við inntøkum frá lands-handli.

Erlendur Patursson var jóni. Men hann bara bindi niður í borðið.

Hann sat har so smolturskotin, tí fyrri ikki so mongum tímum síðan hevði hann talað og skrivað, at við landshandlicum vildi tjóðveldisflokkurin ikki vinna pening, men landshandilsins uppgáva skuldi einans vera at veita fólki biligar vorur.

Har komu tveir tjóðveldis-hetjur at tala beint móti hvort-ari aðrari!

Lesið bókling, sum tjóðveldisflokkurin óivað verður at senda út í hvørt hús.

Har vil hann óivað koma at mála fantasiir upp um, hvat ið tjóðveldið skal veita fólkinum í Foroyum.

Men vita, um tit finna eitt orð um, hvussu ið hetta alt skal verða gildið.

Vit skulu nevna nøkur domir: Í seinastu setu hevði hann uppskot um úr lonjavnangargrunninum at rinda fast í 4 milliónir, men

ikki eitt einasta orð um, hvussu ið lonjavnangargrunnurin skuldi fáa henda pening.

Ja, tað var so galið, at tjóðveldisflokkurin í øðrum máli tók undir við t. d. demagogiskum kravum frá fólkaflokkinum um at sleppa gjøldarunum frá at rinda ávis gjöld til grunnin.

Altso krav um 4 milliónir í eykaútreiðslum hjá grunninum, men samstundis skuldi hann missa inntøkur. Harafrat kom so tað, at tað stóð á grunninum at klára útreiðslurnar frammanundan.

Tilikt vilt krav kundj eingin rettsikkaður og ærligur maður greiða atkvøðu fyrri; men fiskimenn skuldu fáa tað, teimum varð lovað.

Fiskimenninir vóru 1000 kr. í minstuløn og 15 oyru í prisstúðing. Har ið áður hevði verið latið 650 kr. í minstuløn og 6 og 9 oyru kg. í prisstúðing.

Men henda hækkingin kravdi munandi eykainntøku til grunnin.

Skuldi fiskimenninir fáa 1000 kr. í minstuløn og 15 oyru kg. í útróðrastúðing, máttu javnaðarmenn seta fram uppskot til meiri inntøkur til grunnin.

Tað var eisini gjørt!

Hetta skilja allir skilamenn. Teir vita, at skulu vit gera gott í peningi, so má onkur gjalda hann.

Henda eykajáttanin eins og

allar nýjttanir til alt tað nógv og góða, sum fólkið hevur vunnið, krevja at hesar inntøkur mega fáast til vegna.

Men tak hann, tjóðveldisflokkinn:

Samstundis sum hann hevur síni villu krav uttan inntøku-uppskot at rinda tey við, leikar hann so, so skinnheilagur í djúpa harmi ein ódnarlek móti figgarlógini, sum er vorðin so, so, so høg.

Men tað er ikki rett kortini, um tjóðveldisflokkurin spreiddir út, at skatturin til tingið og kommunur er vaksin.

Í flestu kommunum er skatta prosentdið minnað.

Skatturin í kommununum er alto minnaður.

Loytingsskatturin er viðvíkjandi stígum ikki vaksin, síðan javnaðarmenn tóku leiðsluna á tingi. Tvorturimóti. Tað er linkað um skattin. Fyrr fekk maður loytingsskatt, bara ein vann 2000 kr. Nú fær hann ikki loytingsskatt, um skattainntøkan er undir 4000 kr.

Við tí politikki, sum lands-

stýrið hevur ført, eru inntøkur vaksnar so nógv, at tær við linari skatting geva tvífalt av tí, sum tær góvu áður.

Og tá ið 4 pst. tollurin kom fyrri at gjalda tær stóru útreiðslurnar til ta sosialu forsoðina og alt tað mikla, sum vunnið er, varð samtykt at veita 60 og 80 kr. í beinleiðis stuðningi fyrri hvørt barnið sum víður-gjald fyrri hesa eykaútreiðsluna. Hesin stuðul vígaði meira enn tað, sum tollurin kom at kosta eyka fyrri hvørt barnið.

Hví sigur nú Erlendur Paturssonur ikki sum er?

Hví dylir hann yvir veruleikanum?

Hann ger tað, og tjóðveldismenn gera tað bara av einari grund, og hon er: fyrri alt í verðini, fyrri alt sum dyrt og heilagt er má handlast, talast og skrivast so, at fólk fær hatur til samgonguflokkarnar, fyrst og fremst javnaðarflokkin, hatur til dapir, hatur til tað stýrisslag, sum er í dag fyrri at tað kann lata vera við at hugsa og einans lata seg leiða av hesum hati og av einum uppeldaðum ynski at fáa loysing. Tí fæst ikki fólk ið at trúgva, at stýrið sum í dag er, einki dugir, at loysingin vil

gera alt betri, geva øllum gulli og grønar skógir, so verður loysingarlíðið ov lítið. So vinna teir onga tíð loysing.

Vit skilja støðuna hjá tjóðveldinum.

Men vit kunna vissa teimum í, at nú á døgum hugsa føroyingar róluga og taka støðu bara eftir tí, sum teir hvør í sær halda vera í teimum og landi og fólki okkara til mesta gagn.

Og tjóðveldisins demagogisk politikkur og villeiðing fyrri loysingina er tí til onga nyttu. Trúgvu okkum, tjóðveldismenn!

Leggur annan undir tað, hann sjálvur ger

Tað er bæði látlurigt og grátuligt at lesa grein í Dagblaðnum, ið eingin uttan Hákun hevur skrivað, ið altíð talar um at pynta seg við lántum fjaðrum. Í hesi somu grein sigur hann løgmann vilja træta Kampmann til lygn. Tað er ikki orð fyrri, hvat hesin sami Hákun kann finna upp, og serliga nú uppundir valið. Tað skilst væl, at hann er trongur og gyrdum í brókum; veit sær ikki ráð, hvussu hann skal koma sum frægast frá valinum. Tað man helst vera, tí fólka-flokksmenn hava so nógv at vanta sær av veljarunum.

Er tað nakar, ið vil træta Kampmann til lygn, so er tað Hákun Djurhuus. Hesin sami Hákun hevur ógætíð verið smáin. So...

Sjálvt um Hákun skrivur við ongum navni, so eru greinir hansara lættar at skilja frá Knúts. Ein, ið hoyrir talur Hákums á tingi, nýtist ikki at vera sera gloggskygdur fyrri at kenna greinir hansara. Tann sama jótærin uppaftur um lántar fjaðrar o. t.

Skal vera talan um at pynta seg við lántum fjaðrum, so má tað sigast, at Hákun er ein meistari í so máta — at pynta seg við donskum javnaðarmanna fjaðrum.

Hákun vil fegin eiga æruna av stovnamini av realkreditstovninum, men hana eigur hann ikki og skal heldur ikki eiga hana. Hákun veit betur, enn hann sigur. Tað nyttar ikki at billa fólki nakað inn, sum ikki er í samfjór við sannleikan, og soleiðis er við hugtakið um realkreditstovnin.

Við hugtaki frá Kampmann vóru rammurnar lagdar fyrri realkreditstovninum — fólka-flokksmenn vóru líkasælir. Teirra støða var tá sum nú

(Framhald á 4. síðu)

Samarbeiði á lögtingi

Tey seinastu 4 áriní hava vit javnaðarmenn arbeitt saman við sambandsmonnum og gamla sjálvstýri. Ølj eru samdum, at úrslitið hevur verið frálíka gott. Onkur sigur, at vit javnaðarmenn rósa okkum av, at vit einsamallir eiga ætíð fyrri alt, sum gjørt er hesi 4 áriní. Nú er tað einferð so, at ein sannleiki kann sigast ymist, og ósannleiki kunnu eisini sigast ymist. Adstøðuflokkarnir royna altíð at veija ósannleiki saman við eitt sindur av sannleika fyrri at út skal siggja, sum at alt er sannleiki. Vit javnaðarmenn lakka sambandsmönnum og sjálvstýrismonnum fyrri gott samarbeiði. Allir 3 samgonguflokkarnir, sum styðjaðu landsstýrið hesi 4 áriní, kunnu vera glaðir yvir, at tað eydnaðist at fáa vinnulivið nærur heilt aftur á fótur aftan á tey syndarlíga drepani áriní, meðan fólkaflokkurin sat í landsstýrinum. Men nú sigur onkur, at fólkaflokkurin sat ikki einsamallir í landsstýrinum øll 8 syndafallsáriní frá 1950 til 1958. — Sambands- og sjálvstýrisflokkurin søtu har eisini og megu so taka sín part av skommuni fyrri ta stóru afturgongd, sum hendi frá 1950 til 1958. — Hesum viðvíkjandi hugsi eg, at vit kunnu siga, sum hitt gamla orðtakið sigur: »Vis mær, hvørjum tú ert saman við og eg skal siga tær, hvør tú sjálvur ert!« — Ja, her er tann

beiski sannleikin. Sambandsflokkurin og gamla sjálvstýri eru bara hampafólk, tá hesir flokkar koma saman við javnaðarmönnum. Men saman við fólkaflokkinum kunnu hesir góðu sambands- og sjálvstýrismenn púra einki gera. Og spyrja vit hví? — So er svarið hetta, at Foroyar er eitt lítið og fátækt samfelag, sum ikki orkar alt einsamalt. Men saman við okkara góðu vinum í Danmark, kunnu vit útrætta tað ótrúliga.

Hin 8. november 1958 fóru fólk á val við tí máli fyrri eyga at fáa eitt annað og betri skil á landsins stýri enn tað, sum 1950—58. Harfyri gjordist javnaðarflokkurin størstur á tingi. Og væl bar til. Annað og betri skil kom á soleiðis, at har ið fyrr var alt sum stírnað í hel, kom nýtt liv og framburður, so at nú er mikið betur at liva her í Foroyum enn fyrri 4 árum síðan. Men á mál er ikki komið enn — minni enn so. Harfyri ræður um, at eingin situr heima á valdegnum tann 8. november. Eisini fiskimenn, sum fara burtur, eiga at minnast til at velja, áðrenn farið verður. Valið stendur um liv ella deyða politiskt sæð. Vilja vit hava liv og framgongd, so seta vit kross á javnaðarlistan. Alt annað er til skaða og afturgongd.

Vit javnaðarmenn vilja samarbeiða við aðrar flokkar. Men

(Framhald á 3. síðu)

Gevio
föroyskar
BARNABOKUR!